

[Ole Henriksen]

skal begynde på en 80 pct.s grænse, hvis de vælger efterlønsordningen.

Nu kan det jo være lidt svært at tage vores eget forslag op, men jeg skal da takke arbejdsministeren for, at han har fremsendt svar på de spørgsmål, vi har stillet angående vores eget forslag. Spørgsmålene blev stillet den 17. marts 1978, og så fik vi svarene to dage, før forslaget bortfaldt ved samlingens udløb. Det giver selvfølgelig ikke anledning til de store dybdeboringer, men vi kan selvfølgelig genfremsætte forslaget. Det, der vel nok er allervigtigst for os, er spørgsmålet om frivillighedsprincippet. Jeg mindes, da vi skulle bevilge lån til Frederiksværk Stålværk, hvordan der stod i betænkningen, at der jo også kommer en efterlønsordning, som giver de ældre mulighed for at trappe af. Jeg er mest tilhænger af, at vi i denne lov også får indføjet direkte forbud med straffebestemmelser mod, at man både i kollektive og lokale aftaler henviser til denne lov og dermed får mulighed for at støde de ældre ud imod deres egne ønsker. Det må vel nærmest sammenlignes med en almindelig lov om forbud mod diskriminering. Vi vil i hvert fald meget gerne have sikkerhed for, at en sådan udstødning ikke kan ske på et eller andet tidspunkt, og mener altså også, at vi er i stand til at stille ændringsforslag til det foreliggende lovforslag, som kan forhindre disse ting.

I § 75 d og § 75 c er der kommet tilføjelser om, at arbejdsdirektøren skal fastsætte regler om fremgangsmåde ved beregning af arbejdsfortjenesten. Jeg mener, det står klart nok i loven i forvejen, og jeg er lidt nervøs for at overlade det til de administrative myndigheder selv at udarbejde regler for, hvordan man skal finde frem til en fremgangsmåde. Der står jo i loven, efter hvilke regler man skal beregne ydelsen, og derfor forstår jeg ikke, man tager disse ting med ind, men det kan vi klare af under udvalgsarbejdet.

**Jørgen Jensen (DKP):**

Kommunisterne vil ikke fralægge sig ansvaret for, at der gennem de senere år fra arbejdspladser og fagforeninger er peget på den nedslidning, der finder sted i industrien. Vi er faktisk lidt stolte af, at vi har peget på, at det var nødvendigt at forhindre denne

nedslidning, og også af, at man greb ind over for de uheldige følger, der allerede var sket.

Derfor bekæmpede vi også direkte de angreb fra fremskridtpartiets side, der blev rettet mod dem, der af fysiske eller psykiske grunde blev tvunget til at søge invalidepension på grund af nedslidning eller stress. Jeg vil godt sige til hr. Glistrups bemærkninger her i dag, at selv om vi kan være enige om noget i angrebet på dette forslag, savner jeg i den holdning, der har været vist hidtil, den sociale hensyntagen til de mennesker, som har været nødsaget til at tage førtidspension. Vi har stillet krav om en lavere pensionsalder, og vi har stillet en række ændringsforslag, da vi behandlede arbejdsskadelovgivningen, netop fordi vi har det syn. Men det er altså en kendsgerning, at økonomiske opsving i det kapitalistiske Danmark betales med nedslidte mennesker med psykiske skader.

Vi må heller ikke overse, at der blandt de langvarigt arbejdsløse, navnlig i de grupper, som bliver hårdest ramt – og blandt dem er de ældre med – kan være nogle, der giver op og kræver en vished om deres situation i tiden fremover, selv om denne situation måske ikke er så eftertragtellesværdig for dem. Derfor vil der sikkert også være nogle ældre, som vil ønske en eller anden efterlønsordning. Men jeg vil gerne understrege, at behovet for efterløn eller førtidspensioneringsordninger kun kan og bør begrundes i den nedslidning, der har fundet sted af arbejdskraft, i den kendsgerning, at en række arbejdsopgaver på grund af produktivitetskrav, akkordræs og dårligt arbejdsmiljø gør det næsten fysisk uoverkommeligt at klare en fuld arbejdsindsats allerede fra 50 års alderen. Det er de to eneste grunde, der må være til, at man griber ind.

Men dette, at akkordræs, dårligt arbejdsmiljø osv. rammer mennesker, må ikke føre til, at man kasserer mennesker. Det må imødegås med indgreb over for arbejdsgivernes kyniske sorteringsret, det må gøres ved, at man skærper arbejdsmiljølovgivningen, det må gøres ved en mere effektiv kontrol med overholdelse af lovgivningen, og det må ske gennem en generel nedsættelse af arbejdstiden og samtidig mulighed for yderligere arbejdstidsnedsættelse for de ældre og fysisk svage.